

Een ontmoeting met een Das. — Op 'n warmen Augustusvoormiddag wandelde ik naar den trein. Mijn weg voerde door 'n dicht bosch, de Schaersheide bij Groenlo. De warmte van het witte losse zand van den weg laaide tegen me op; de zon brandde geweldig. De geheele natuur ging gedrukt onder de zomerhitte; en ieder vogeltje had 'n koel schaduwrijk plekje opgezocht, om tegen den avond de lucht weer met zijn gezangen te vervullen. Droomend vervolgde ik met tragen tred m'n weg.

Maar wat is dat; wie schreeuwt daar zoo? 'k Kijk eens achterom, doch zie niets. Nauwelijks is de galm weggestorven, of 'n tweede gillende schreeuw weerklonk door 't bosch, waarop er leven kwam in de droomende natuur. Een haas schoot schichtig dwars over den weg en vluchtte aan de overzijde in 't dichte kreupelhout; de vogels: kraaien, eksters, meerkol en kleinere soorten stoven, krijtschend en schetterend uiteen, om tusschen de takken der dennen voor m'n oogen onzichtbaar te worden. 'k Moet toch eens kijken, wat daar was, en ging 'n paar passen terug, waar ik op een open plek tot mijn groote verwondering een das kalm en rustig heen en weer zag wandelen. Bij m'n bezoek keek hij me eens aan en stak zoo nu en dan den kop omhoog om 'n gillenden schreeuw uit te stooten. Zijn statige, kalme figuur was in harmonie met z'n omgeving. De witte strepen, aan weerskanten van z'n snuit, en witte pooten staken sterk af bij de donkere dennenaalden, z'n verdere huidskleur kwam goed overeen met het donkere van het dennewoud. Vlak bij zag ik groote hollen, in schuine richting in den grond gaande. Zou hier misschien z'n hol geweest zijn?

Gaarne had ik hem m'n paraplu eens toegestoken, maar 'k herinnerde me nog, hoe voor 'n paar jaar geleden op dezelfde heide door 'n boschwachter een dassenhol is uitgehaald. De boschwachter had in 't hol 'n dikken stok gestoken, om hem er op te laten bijten en hem zoodoende er uit te trekken, maar de das had den stok stuk gebeten, of 't zoo niets was. 'k Paste dus wel op, om met hem geen verdere kennis te maken.

Slechts noode verliet ik dit zeldzame natuurafereel, daar de trein niet op de reizigers wacht. 'k Heb nog 'n paar keer achterom gekeken, en telkens zag ik den das half op den weg, doch ook weer terugkeeren naar de open plek. Hij hield dus z'n rustverstoorder wel goed in 't oog. Hij scheen den weg te willen oversteken.

Toen ik hem niet meer zien kon, wandelde ik met versnelden pas verder, blij zoo'n natuurafereeltje te hebben mogen aanschouwen.

Vragender bij Lichtenvoorde.

MINA GIERKINK.

Beflijster. — Deze werd door mij waargenomen op 21 Oct. 1918 bij Oost-Kappelle.

C. SIPKES.

Paarse Boksbaard en Hazelworm. — In verband met de mededeeling van den heer H. J. Venema in »De Levende Natuur«, afl. 6, omtrent het vinden van *Tragopogon porrifolius* op een excursie der N. N. H. V. Afdeeling Groningen in de omgeving van Baflo en Winsum, meenen wij, dat het genoemde excursionisten wellicht zal interesseeren te vernemen, dat deze plant ruim 15 jaar geleden door ons bij Grijpskerk werd waargenomen en nog steeds alhier wordt aangetroffen.

Haar oorspronkelijk voorkomen is echter zeer plaatselijk en betreft slechts den Rijkstraatweg tusschen Grijpskerk en Visvliet over een afstand van ongeveer 10 minuten gaans. Opmerkelijk is het, dat zij in den zuidelijken berm veelvuldig groeit, terwijl zij aan den noordkant slechts sporadisch wordt gezien. Ook ten oosten van het dorp is zij nimmer door ons opgemerkt.

Ten einde het verspreidingsgebied der plant uit te breiden, werd voor eenige jaren langs enkele zijwegen het zaad door ons uitgestrooid en werd deze poging, haar voortbestaan te verzekeren, met succes bekroond, zoodat deze interessante plant thans ook in de Westershorn en langs den grintweg naar Pieterzijl, alsmede aan den spoordijk tusschen Grijpskerk en Visvliet voorkomt.

Het zou ons niet verwonderen, dat de paarse boksbaard of liever wilde schorseneer, die in de flora's als vrij zeldzaam wordt opgegeven, veelvuldiger voorkomt, dan men wel vermoedt; want, daar zij, gelijk men weet, evenals haar verwant de gele *Tragopogon pratensis* reeds des voormiddags te circa 11 uur haar violette bloemhoofdjes sluit, valt zij met haar grasachtige bladeren en slanke gestalte niet zoo gemakkelijk tusschen het lange gras op.

Wat het voorkomen van den hazelworm in Drente aangaat, deelen wij mede, dat dit reptiel door ons gedurende een excursie op 17 Juni van het vorige jaar ten Zuiden van de Leek werd waargenomen, welk exemplaar door Dr. Botke werd gevangen. Ook troffen wij eenige jaren geleden een hazelworm aan op Nienoord te Leek. Weliswaar betreft deze laatste vindplaats de provincie Groningen, maar is juist daarom des te meer merkwaardig, aangezien zeker niet veel vindplaatsen in Groningen bekend zullen zijn.

Een opgave hiervan in »De Levende Natuur« zou ons ten zeerste interesseeren.

Grijpskerk

Gebr. FEITSMA.